

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 28.04.1982, sp. zn. 8 Co 33/82, ECLI:CZ:NS:1982:8.CO.33.1982.1

Číslo: 7/1983

Právní věta: Predpokladom zisťovania priemerného mesačného zárobku účastníka odboja podľa ustanovenia § 52 zákona č. 121/1975 Zb. je zmena jeho doterajšieho zamestnania (a to najneskôr v období, ktoré je rozhodujúce pre výpočet priemerného mesačného zárobku) a z toho vyplývajúci pokles zárobku v dôsledku poškodenia zdravia, ktoré utrpel v súvislosti s odbojovou činnosťou.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 28.04.1982

Spisová značka: 8 Co 33/82

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Sociální zabezpečení, Účastníci odboje

Předpisy: 121/1975 Sb. § 52

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Úrad dôchodkového zabezpečenia v Bratislave zamietol žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku z priemerného mesačného zárobku zisťovaného podľa ustanovenia § 52 zákona č. 121/1975 Zb. s odôvodnením, že podľa posudku príslušnej posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia z 23. 10. 1980 sa uvedené ustanovenie na neho nevzťahuje.

Mestský súd v Bratislave na návrh navrhovateľa preskúmal toto rozhodnutie a uznesením ho potvrdil. V odôvodnení poukázal na ustanovenie § 52 zákona č. 121/1975 Zb. a na to, že navrhovateľ vykonával prácu v rôznych organizáciách; naposledy pracoval v podniku O. B. v B. od 10. 8. 1973 až do 31. 12. 1979 a potom nezmenil zamestnanie pre zdravotné poškodenie, ale z iných dôvodov; preto tu nie sú zákonné dôvody pre výpočet dôchodku z hrubých zárobkov rovnako kvalifikovaných zdravých pracujúcich v povolání, ktoré účastník odboja predtým vykonával.

Navrhovateľ v odvolaní proti uzneseniu Mestského súdu v Bratislave žiadal vysloviť, že mu patrí starobný dôchodok vypočítaný z priemerného mesačného zárobku zisteného z hrubých zárobkov, aké dosahujú kvalifikovaní pracovníci v zamestnaní, ktoré vykonával pred nastúpením vojenskej základnej služby.

Najvyšší súd SSR zrušil uvedené uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

Z odôvodnenia:

Podmienkou pre určenie priemerného mesačného zárobku podľa ustanovenia § 52 zákona č. 121/1975 Zb. nie je len účasť v odboji, ale aj zmena pôvodného zamestnania, a to pre poškodenie zdravia, ktoré účastník odboja utrpel v súvislosti s odbojovou činnosťou, a z toho vyplývajúci pokles zárobkov. Toto ustanovenie sleduje cieľ zabrániť tomu, aby osoby, ktoré sa zúčastnili boja za národné oslobodenie a ktoré v tejto súvislosti utrpeli zdravotné poškodenie a museli preto zmeniť zamestnanie, neboli v nevýhode pri výpočte priemerného mesačného zárobku a tým aj pri výpočte dôchodku oproti iným zdravým pracujúcim. Preto pri stanovení priemerného mesačného zárobku účastníka odboja, ktorý utrpel zdravotné poškodenie v súvislosti s odbojovou činnosťou a preto musel zmeniť zamestnanie, sa pre výpočet výšky dôchodku má vychádzať zo zárobkov rovnako kvalifikovaných zdravých pracujúcich v povolani, ktoré účastník odboja ako svoje skoršie zamestnanie vykonával. Musí sa však preukázať, že k zmene zamestnania došlo z dôvodov uvedených v citovanom ustanovení, a to najneskôr v období, ktoré je rozhodujúce pre výpočet priemerného mesačného zárobku.

Súd prvého stupňa takto vec neposudzoval a pre svoje rozhodnutie si nežadovávajúci skutkové podklady. Predovšetkým nevyočul podrobne navrhovateľa o tom, aké zamestnanie pôvodne vykonával, a nezistoval, či navrhovateľ toto svoje skoršie zamestnanie zmenil pre poškodenie zdravia, ktoré utrpel v súvislosti s odbojovou činnosťou a či sa tak na výpočet dôchodku vzťahuje ustanovenie § 52 zákona č. 121/1975 Zb.

Navrhovateľ v žiadosti o starobný dôchodok uviedol, že v rokoch 1938 až 1941 pracoval ako obchodný pomocník a potom od 17. 5. 1947 do 31. 12. 1951 ako vedúci pohostinstva a od 1. 1. 1952 ako skladník. V odvolaní však navrhovateľ tvrdil, že od roku 1937 pracoval ako robotník a pred nastúpením vojenskej služby v roku 1941 už ako odborný kvalifikovaný robotník. Za tejto situácie by však musel navrhovateľ preukázať, že na rozdiel od jeho údajov v žiadosti o dôchodok vykonával iné zamestnanie, teda to, ktoré v odvolaní uvádza, a súd by sa mal potom zaoberať tým, či navrhovateľ po ukončení odbojovej činnosti, prípadne neskôršie, nemohol toto zamestnanie vykonávať skutočne preto, že mu v tom bránil nepriaznivý zdravotný stav, ktorý vznikol v súvislosti s odbojovou činnosťou, a či z toho vyplýval pre neho aj pokles zárobkov.

Z doteraz zistených skutočností však to, čo bolo uvedené, nevyplýva (navrhovateľ uvedené okolnosti uvádzal až v odvolaní) a keďže v odvolacom konaní by takéto dokazovanie presahovalo rámec možností (§ 213 ods. 2 O. s. p.), bolo uznesenie súdu prvého stupňa zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to i o prípadných trovách konania [§ 221 ods. 1 písm. a), ods. 2 a § 224 ods. 3 O. s. p.].